

[Ministeren for europæiske markedsanliggender.]
markedsudvalget, hvor vi fremsender skriftlige redegørelser på opfordring fra medlemmerne; det er vi i høj grad villige til fra regeringens side.

Jeg må afvise hr. Skovmands påstand om, at jeg skulle have ændret holdning, fordi jeg har gjort opmærksom på, at et vist mål af smidighed og forhandlingsvilje og -evne er nødvendigt, hvis man vil påvirke udviklingen i EF. Det er ikke udtryk for, at jeg ikke mener, vi bør stå for de synspunkter, vi hidtil har anlagt i EF-debatten før folkeafstemningen, men det er udtryk for — og det var i den forbindelse, jeg fremhævede det — at når regeringen skal have et mandat, er det vigtigt, at det ikke bliver så indsnævret, at den repræsentant, regeringen sender ned, og som har fået et mandat fra det danske folketing, er ude af stand til at deltage i forhandlingerne, fordi det mandat er blevet så snævert, at han slet ikke har nogen mulighed for forhandling; det vil jo netop medføre, at så vil man ikke have mulighed for at påvirke de andre til at bevæge sig i retning af det, man selv ønsker, hvis man er totalt urokkelig selv. Men det er bestemt ikke ensbetydende med, at vi frafalder tidligere anlagte synspunkter om, hvad der bør tilstræbes i EF, og hvad Danmark går ind for.

Jeg synes, hr. Skovmand nu har gentaget for jeg ved ikke hvilken gang det hypotetiske spørgsmål, som hr. Skovmand jo godt ved man ikke kan besvare, om forholdet mellem Danmark og England. Vi har sagt, og det er gentaget, at det var en betingelse for dansk indtræden i fællesmarkedet, at England ville gå ind i det, og efter alt, hvad vi har af vidnesbyrd om det arbejde, England nu er i gang med i forbindelse med fællesmarkedet, er der ikke nogen som helst sandsynlighed for, at England skulle trække sig ud af dette samarbejde. Vi har på det spørgsmål tidligere svaret, at skulle det ske, må det naturligvis tages op til overvejelse, hvad Danmarks holdning så bør være, men det må jo da i høj grad afhænge af, på hvilket tidspunkt noget sådant skulle ske og under hvilke omstændigheder; jeg tror som sagt overhovedet ikke, det foreligger som noget realistisk.

Til spørgsmålet om sukkerordningen vil jeg gøre opmærksom på, at det er det dan-

ske synspunkt, at man bør arbejde for, at EF går ind i et sådant arrangement. Om det også er noget, man kan overbevise alle medlemmerne af EF om, er det for tidligt at udtale sig om, da forhandlingerne ikke er begyndt.

Til hr. Moses Olsen vil jeg sige, at det initiativ, regeringen har taget vedrørende fiskeriproblemerne i Nordatlanten, har vi taget, fordi vi, som vi også udtrykte det, finder, at situationen er anderledes nu, end den var, da vi forhandlede med EF om Danmarks optagelse.

Hr. Moses Olsen spørger: på hvilke punkter er der sket ændringer? For det første er der sket det, at Island har udvidet sine fiskerigrænser. For det andet er der sket det, at Norge ikke er blevet medlem af fællesmarkedet, og det var en forudsætning, da nordmændene jo deltog i forhandlingerne dengang om fiskerordningen. Det mener jeg er to selvstændige årsager til, at man bør genforhandle hele dette spørgsmål, og jeg tror, at det også for Grønland vil være betydelig bedre, at man finder frem til en afbalanceret totalløsning og ikke udelukkende klarer problemerne ved ensidigt at udvide fiskerigrænsen og derved kun løse problemet på den måde.

For det første vil en sådan udvidelse af fiskerigrænsen jo aldrig blive ensidig; vi ved, at det vil skabe en kædereaktion hos andre lande, der har lyst til noget lignende, og vi kan komme ind i alles krig mod alle, hvilket vil være til stor skade, ikke kun for de egentlige syddanskere, men også for færingerne og i øvrigt for hele den internationale ordning.

For det andet er det særdeles sandsynligt, at man kan nå frem til en mere hensigtsmæssig ordning også for grønlænderne, hvis man ud over at interessere sig for afstanden fra kystlinjen også interesserer sig for regionalpolitiske løsninger, hvor man kan gennemføre fællesordninger for områder i verden, hvor befolkningen udelukkende eller så godt som udelukkende er afhængig af fiskeri, og det er det, vi har ønsket at Kommissionen skulle fremsætte detaljeret forslag om, hvad Rådet nu også har besluttet at Kommissionen skal.

Jeg synes, hr. Overgaard Nielsen gentog mange af de påstande, han fremsatte, før Danmark blev medlem. Men på ét punkt